

Mijn bezoek aan het Huis van Alijn

Het Huis van Alijn is een museum over tradities, gewoontes en rituelen in het dagelijks leven. Ik herken er van alles uit de tijd van mijn grootouders, mijn ouders en mezelf.

Ik leer er meer over de feesten die we elk jaar vieren, wat we van 's morgens tot 's avonds doen en wat er allemaal in een mensenleven gebeurt. Het museum laat mij nadenken over hoe ik dit doe, hoe anderen het doen en hoe het de laatste 100 jaar gebeurde.



Het museum is gevuld met veel objecten, foto's, geluiden en filmpjes.



Als ik in Gent ben, kan ik naar het museum met de bus, de tram of de auto. Daarna moet ik nog even stappen.



Als ik met de fiets kom, kan ik mijn fiets aan de reling van het water, tegenover het museum, vastmaken.



Als ik door de poort naar binnen ga, kom ik in de binnentuin.



Links zijn er twee glazen deuren. Dit is de ingang van het museum. Ik mag kiezen langs welke deur ik naar binnen ga.



Aan de balie kan het druk zijn en moet ik misschien even wachten om te kunnen betalen. Aan de balie kan je ook postkaarten kopen.



Als ik aan de balie kom, zal een vriendelijke medewerker mij aanspreken. Ik kan de baliemedewerker herkennen omdat hij of zij een badge draagt. Een plattegrond van het museum kan ik vinden op de website en downloaden, of aan de baliemedewerker vragen.



Als ik betaald heb, krijg ik een sticker. De sticker is een bewijs dat ik heb betaald. Het is dus belangrijk dat ik de sticker ergens plak zodat iedereen het kan zien. Bijvoorbeeld op mijn trui of T-shirt.



Voor de veiligheid van de objecten, mag ik niet met mijn eigen rugzak in het museum. Ik mag deze in de locker steken naast de balie. Als ik wil, mag ik daar ook mijn jas opbergen. De sleutel hou ik zelf bij tot het einde van het bezoek. Wil ik toch graag iets meenemen in het museum, kan ik dit vragen aan de baliemedewerker.



In het museum lopen er gastheren en -vrouwen rond. Als ik een vraag heb, kan ik die altijd aan hen stellen. Ik kan ze herkennen omdat ze een badge dragen.



Ik kan ook de erfgoedbewaker tegenkomen. Hij of zij zorgt voor de veiligheid in het museum. Als ik een probleem heb, mag ik dit zeker aan hem of haar zeggen. Ik kan ze herkennen omdat ze altijd een uniform dragen zoals op deze foto.



Ik kan ook een groep mensen tegenkomen met een gids. De gids geeft meer uitleg over het museum aan de groep mensen. Soms is de groep een klas met leerlingen en een leerkracht, soms gaat het om een groep volwassenen. Je kan de gidsen herkennen omdat ze een badge dragen. Ik mag de gids niet storen als hij of zij aan het vertellen is.



Als ik niet weet waar ik ben of wat ik moet doen, kan ik aan een medewerker vragen om mij te helpen. Als ik graag even op een rustige plaats wil zitten, waar geen andere mensen komen, kan ik dit vragen aan een medewerker.

Het museum bestaat uit twee delen. Een deel links als je binnenkomt, en een deel rechts van de binnentuin. Elk deel bestaat uit een benedenverdieping en een bovenverdieping. In het deel links zijn er soms tijdelijke tentoonstellingen. Als de tentoonstelling open is, mag ik deze ook bezoeken. Op de website kan ik vinden wanneer er een tijdelijke tentoonstelling open is. Het deel rechts kan ik tijdens de openingsuren altijd bezoeken. Ik kan de ingang van het rechterdeel vinden door aan de balie de binnentuin recht over te steken. Het nummer 77 staat boven de deur. De deur is ook een glazen deur.



Er is ook een binnentuin en een café. Ik kan maar hoeft niks te kopen om in de binnentuin te mogen zitten. In het café kan het soms druk zijn en kan er veel lawaai zijn.



De toiletten zijn naast het café en zijn toegankelijk vanaf de binnentuin. Omdat het een kleine ruimte is, kan het er soms druk zijn.



Er is ook een aangepast toilet als ik meer ruimte nodig heb. Ik kan dit toilet vinden, vlak naast de lockers waar mij rugzak zit, aan de inkombalie. Dit toilet is op slot, dus ik zal eerst de sleutel moeten vragen aan de baliemedewerker.



Er zijn nog veel andere deuren te zien op de binnentuin. Ik kan daar niet naar binnen, tenzij een medewerker mij zegt van wel.



Een witte pijl op de vloer duidt de juiste looprichting aan.



In het museum zal ik verschillende geluiden horen en projecties zien. Er zijn ook ruimtes die donkerder zijn of waar veel zonlicht is. Als ik graag een koptelefoon, een zonnebril of handschoenen wil aandoen, dan mag dit zeker.



In het museum zijn er een aantal symbolen die mij daarbij kunnen helpen.



Hier kan je ruiken
Ici, vous pouvez sentir
Have a smell of this



Hier kan je luisteren
Ici, vous pouvez écouter
Have a listen to this

Op sommige plaatsen kan ik dingen ruiken. Ik kan altijd zelf kiezen of ik de geuren wel of niet wil ruiken.



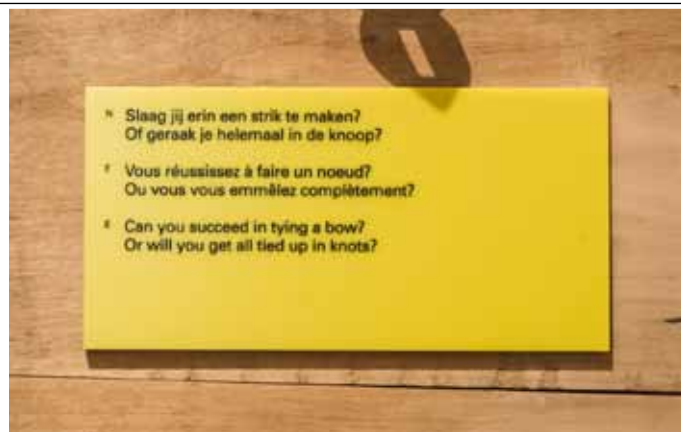
Objecten aanraken of opdrachten doen mag enkel als er een geel bordje bij hangt. Als iedereen alle objecten zou aanraken, zou alles snel stuk zijn. Medewerkers van het museum mogen de objecten wel aanraken. Je kan ze herkennen aan hun badge.



Er hangen verschillende teksten in het museum. De zwarte tekst is informatie.



Een geel bordje met zwarte tekst toont een opdracht die ik kan doen.



Als ik dit zie, mag ik op de stoel zitten en een fotoalbum nemen om er in te kijken. Als ik klaar ben, zet ik het album terug onder de stoel.



Soms kunnen er veel mensen in het museum zijn en kan er veel lawaai zijn.

Op de website kan ik terugvinden op welke momenten het rustiger is om het museum te bezoeken.

Op het einde van mijn bezoek mag ik mijn rugzak en jas terug uit de locker halen. Ik hoef daarvoor de baliemedewerker niet aan te spreken.